

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tampereen käräjäoikeus (Finlandia) w dniu 28 lutego 2006 r. — Sari Kiiski przeciwko Tampereen kaupunki

(Sprawa C-116/06)

(2006/C 121/08)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Tampereen käräjäoikeus (Finlandia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sari Kiiski.

Strona pozwana: Tampereen kaupunki.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy odmowa pracodawcy dotycząca zmiany lub przerwania okresu urlopu wychowawczego przyznanego pracownicy, uzasadniona nową ciążą, o której pracownica wiedziała przed rozpoczęciem urlopu wychowawczego, w zastosowaniu ugruntowanej wykładni przepisów krajowych, zgodnie z którą nowa ciąża zasadniczo nie jest niemożliwą do przewidzenia i uzasadnioną podstawą, w oparciu o którą można zmienić datę i okres urlopu wychowawczego, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację niezgodną z art. 2 dyrektywy 76/207/EWG⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą 2002/73/WE⁽²⁾?
- 2) Czy pracodawca może dostatecznie uzasadnić swoje zachowanie opisane w pkt 1 i stanowiące potencjalnie pośrednią dyskryminację z punktu widzenia powołanej dyrektywy tym, że zmiana organizacji pracy nauczycieli oraz ciągłość nauczania spowodowałyby zwyczajne problemy, a nie poważne zakłócenia lub tym, że pracodawca na podstawie przepisów krajowych byłby zobowiązany do wypłaty pracownikowi zatrudnionemu w zastępstwie nauczyciela przebywającego na urlopie wychowawczym odszkodowania z tytułu utraconego zarobku w przypadku powrotu do pracy nauczyciela w trakcie trwania urlopu wychowawczego?

- 3) Czy dyrektywa Rady 92/85/EWG⁽³⁾ w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią podlega zastosowaniu oraz — w razie odpowiedzi twierdzącej — czy zachowanie pracodawcy opisane w pkt 1 jest niezgodne z art. 8 i 11 tej dyrektywy, w przypadku gdy pracownica w razie kontynuowania urlopu wychowawczego traci uprawnienia do skorzystania ze świadczeń finansowych wynikających z urlopu macierzyńskiego związanego z pracą w sektorze publicznym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 39 z dnia 14 lutego 1976, str. 40)

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 269 z dnia 5 października 2002 r., str. 15)

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 348, z dnia 28 listopada 1992 r., str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Roma w dniu 28 lutego 2006 r. — Diagram APS Applicazioni Prodotti Software przeciwko Agenzia Entrate Ufficio Roma 6

(Sprawa C-118/06)

(2006/C 121/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale di Roma.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Diagram APS Applicazioni Prodotti Software

Strona pozwana: Agenzia Entrate Ufficio Roma 6

Pytania prejudycjalne

Commissione tributaria provinciale di Roma zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

„Czy art. 33 dyrektywy 77/388/EWG ⁽¹⁾ (zmienionej dyrektywą 91/680/EWG ⁽²⁾) należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on opodatkowaniu podatkiem IRAP wartości netto produkcji związanej ze zwyczajowym wykonywaniem zorganizowanej w sposób samodzielny działalności, której celem jest wytwórstwo lub handel albo świadczenie usług?”

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 376 z 31.12.1991, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2006 r. – Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-141/06)

(2006/C 121/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: A. Aresu i J.R. Vidal Puig, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/65/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącej sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającej dyrektywę Rady 90/619/EWG ⁽²⁾ oraz dyrektywy 97/7/WE ⁽³⁾ i 98/27/WE ⁽⁴⁾, a w każdym razie niepodając tych przepisów do wiadomości Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 21 ust. 1 tej dyrektywy

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dostosowanie wewnętrznego porządku prawnego do dyrektywy 2002/65/EWG upłynął w dniu 9 października 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 271, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 330, str. 50

⁽³⁾ Dz.U. L 144, str. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 166, str. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg w dniu 17 marca 2006 r. — Ludwigs-Apotheke München Internationale Apotheke przeciwko Juers Pharma Import-Export GmbH

(Sprawa C-143/06)

(2006/C 121/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ludwigs-Apotheke München Internationale Apotheke

Strona pozwana: Juers Pharma Import-Export GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepis art. 86 ust. 2 tiret trzecie dyrektywy 2001/83/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie istnieniu uregulowania prawa krajowego, które zabrania wysyłania aptekom cenników produktów leczniczych jako niedozwolonej reklamy przywożonych produktów leczniczych, jeśli i w zakresie w jakim wymienione w nich produkty lecznicze nie są wprawdzie dopuszczone do obrotu w danym Państwie Członkowskim, jednak w pojedynczych przypadkach mogą być przywożone z innych Państw Członkowskich Unii Europejskiej, jak również z innych państw?

2) Jaką funkcję należy przypisać uregulowaniu, zgodnie z którym tytuł dotyczący reklamy nie obejmuje katalogów handlowych i cenników, o ile nie zawierają odniesienia do właściwości konkretnego produktu, jeśli nie określa ono w sposób wyczerpujący zakresu stosowania krajowych przepisów dotyczących reklamy produktów leczniczych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 311, str. 67